

Adrien Mamadou Sawadogo

VČERA MUSLIM, DNES KRISTŮV KNĚZ

I.

BOŽÍ PLÁN

Předkládám vám své svědectví v naprosté důvěře v Boha. Kéž Pán daruje všem mým drahým čtenářům a čtenářkám Ducha pravdy a otevřenosti, který do-
svědčuje působení Stvořitele v jeho stvoření!

Často musím opakovat, že jsem nehledal jiné ná-
boženství ani jsem se nesnažil poznat křesťanskou
víru v Ježíše Krista. Začal s tím sám Kristus, to on si
vybral vhodný okamžik, kdy se projevit v mém ži-
votě. Můj podíl na celém příběhu spočívá jen v tom,
že jsem Pána přijal. Když Kristus poprvé vstoupil
do mého života, vůbec jsem nevěděl, co o Ježíši Kristu
učí křesťanství, a ani mě to nezajímalo. Byl jsem tehdy
naprosto spokojený se svým životem i s muslimskou
vírou.

V této knize se mimo jiné dozvíte, jakou metodu
Bůh použil, aby přivedl ke křesťanství mladého musli-
ma, pevně přesvědčeného o své víře.

Proto bych s vámi chtěl nejprve sdílet svou osobní zkušenost s islámem. Až potom budu vyprávět, co mě přivedlo k tomu, abych se otevřel víře v Krista, a čím je pro mě křesťanská víra dnes.

1. Moje muslimská víra

Víra v rodině

V době, kdy jsem se setkal s Kristem, spočívala moje víra především na pěti pilířích islámu, jimiž jsou: *šaháda* (vyznání víry), *salát* (pět každodenních modliteb), *zakát* (almužna), *saum* (měsíční půst známý jako *ramadán*) a *hadždž* (pouť do Mekky).

Jakožto nejstarší syn v rodině jsem důsledně následoval příklad svého otce. Moje náboženská praxe spočívala ve vytrvalém zachování každodenních pěti modliteb, které se konají v určený čas. Často jsem k nim přidával i noční modlitbu. Důležitou součástí mého života z víry bylo také rozdávání almužen. Snažil jsem se pomáhat těm nejchudším, od blízkých přátel až po ty nejvzdálenější potřebné lidi.

Víra, která vyrostla ve společnosti

Společná páteční modlitba v mešitě pro mě byla tím nejdůležitějším okamžikem týdne. S velkým zájmem jsem naslouchal promluvám imáma. Slýchal jsem tam životní příběhy a výroky Mohameda, velkého proroka islámu. Vstřebával jsem tak Boží slovo, které se každý pátek četlo a komentovalo. Toužil jsem po tom, abych žil svou muslimskou vírou stále lépe i ve svém každodenním životě.

Díky této komunitě jsem získal hluboké přesvědčení, dokonce jistotu, že pouze víra v Alláha, tak jak jsem ji přijal, dává lidskému životu smysl. Proto jsem nepocítoval žádnou potřebu hledat jinou duchovní cestu. Ačkoli jsem žil spolu s lidmi, kteří vyznávali jinou víru, např. s křesťany, nijak mě to neznepokojovalo. Mou vírou předávanou v rodině nemohl nikdo otřást.

I když jsem se snažil žít svou vírou i v každodenním životě, narážel jsem na různé překážky. Ve společnosti, jež není většinově muslimská, je obtížné zůstat věrný pěti pilířům islámu. Je to náročná výzva obzvláště pro ty, kdo se je snaží žít důsledně. Například na gymnáziu jsem se nemohl modlit ve dvě a ve čtyři hodiny odpoledne, protože probíhalo vyučování. Byl to pro mě problém, ale co jsem mohl dělat? Odejít

z hodiny, abych se pomodlil? Anebo zůstat, abych vyhověl učiteli? Rozhodl jsem se, že si o tom promluvíím s jedním z muslimských duchovních. Prosil jsem je o radu, kdykoli jsem se v praktikování své víry setkal s nějakým problémem.

Osobní víra

Vždycky jsem usiloval o to, abych žil v pokoji s těmi, s nimiž jsem měl co do činění, ať už jsem se nacházel kdekoli. Věděl jsem, že Alláh je slitování a milosrdenství; to jsem se rovněž naučil od svého otce.

Moji křesťanští kamarádi ve škole se mi často posmívali kvůli tomu, jak poctivě dodržuji časy modliteb a jak jsem ve svém životě poctivý a ukázněný. Nikdy jsem na to nereagoval ani jim nic nevyčítal. Podle mého mínění byla jakákoli jiná víra než islám prostě mylná, ale ani mě nenapadlo se vůči spolužákům nějak vymezovat nebo se cítit uraženě, když mi nerozuměli.

Tak bych ve zkratce popsal způsob, jak jsem prožíval svou muslimskou víru.

Nedávno jsem během jednoho sdílení s mladými lidmi mluvil o své zkušenosti věřícího muslima, podobně jako jsem ji teď popsal vám, a jedna dívka se

mě zeptala: „Jestli to bylo všechno tak dobré a krásné a pokud toho máme tolik společného, proč ses vlastně stal křesťanem?“

Tuto otázku mi lidé kladou téměř vždycky, když se dozvědí o mém životním příběhu. Pokaždé mám pro ně stejnou odpověď, a přestože je neobvyklá, nic víc k tomu nemohu říct.

Tady je.

2. Setkání, které obrátí můj život vzhůru nohama

Intenzivní a nepochopitelné setkání

Jak už jsem řekl, narodil jsem se na Pobřeží slonoviny a spolu se svou rodinou jsem tam vyrostl. Školní rok jsem ale trávil u svého strýce Daniela v sousední Burkině Faso. Jednou večer jsem se vracel na kole z tréningu bojového umění *taekwondo*, když jsem náhle uslyšel hlas, který mě zavolal jménem: „Mamadou!“

Instinktivně jsem pozvedl oči a spatřil jsem někoho oblečeného do bílého šatu, tak zářícího, jako když svítí reflektor na úplně bílé prostěradlo. Upřel jsem na něj zrak a vtom už jsem nevnímal nic jiného než sebe a jeho. Aniž jsem si to uvědomoval, pokračoval jsem v jízdě na kole, ale nic kolem jsem nevnímal.

OBSAH

Předmluva	7
Úvod: Kdo jsem?	11
I. Boží plán	15
1. Moje muslimská víra	16
2. Setkání, které obrátí můj život vzhůru nohama	19
II. Překážky na cestě	25
1. Kněz má strach	25
2. Hněv mých muslimských bratří	30
3. Biřmování: povolání stát se knězem a misionářem	37
4. Oprávněný hněv rodičů	45
5. Nová zkouška	49
III. Smíří nás ten, který nás rozdělil	53
1. Zázrak mého kněžského svěcení: svědectví mého otce	53
2. Překvapený prastrýc	58
3. „Takže ty jsi viděl proroka Issu!“	59
IV. Křesťanem a misionářem	63
1. Mezi vzpourou a přijetím Boží milosti	64
2. Budeš odleskem mé slávy	73
Závěr	83
Poděkování autora.....	85